

La literatura sovint ha tingut aquests objectius: aconsellar, ensenyar els bons costums, instuir o voler que allò dolent que fem serveixi d'escarment per als nostres successors. Aleshores afirmem que la literatura té una intenció moralitzadora.



---

## EL TEMPS PASSAT SEMPRE ENVEJAT.

Refranyer popular



**Els refranys són el resultat de la síntesi de la saviesa popular i conservadora. Semblen ser sentències per a instruir moralment.**

COMPLETA AMB TRÍADES  
AQUESTES SENTÈNCIES:

- a) **Tres dolors afecten la humanitat.**
- b) **Tres coses alegren la vida.**
- c) **Tres coses desfan la terra.**

---

## *EL LLIBRE DE TRES PARODIÀ LA LIT. DE PRECEPTES*



- 1.- Aquell que enganya solen pagar-li amb la mateixa manya.
- 2.- Qui tot ho vol, tot ho perd.
- 3.- Boca que traga fel, no pot llançar mel.
- 4.- Qui de jove no treballa, de vell dormirà en la palla.
- 5.- Conforme són els principis, són les postres.
- 6.- De la ignorància, ve la desconfiança.





### LLIBRE DE TRES

Aquest llibre fa una sèrie de jocs d'enginy per tal de divertir els lectors. Fixa't hi:

- a) Tres coses trauen la por: son, dolor i fam.
- b) Tres coses condemnen els homes: fer pecat, aquell continuar i d'aquell no penedir.
- c) Tres plaers són en aquest món: beure en taberna, jaure en bordell i cagar en prat.

## LES FAULESMORALITZADORES

De tradició grecollatina es van difondre a l'Edat Mitjana en incorporar-se a la tradició popular .  
Compara aquestes que tens tot seguit



Reconta el fabulari que el corb estava dalt d'un arbre amb un formatge al bec, el qual estava furtat i passà davall la guineu, i pensà que si podia fer que el corb badés el bec, el formatge li cauria i així ella el podria menjar.

I ES POSÀ AL PEU DE L'ARBRE, I COMENÇÀ A LLOAR EL CORB, DIENT-LI EN VEU ALTA:

OH, OCELL MERAVELLÓS!, NO HI HA CADERNERA, NI CALANDRÍ QUE ES PUGA COMPARAR AMB EL SEU PARLAR.. EL CORB VOLGUÉ SATISFER LA GUINEU, QUE AIXÍ HAVIA LLOAT, I BADÀ LA BOCA CRIDANT ALT I LI CAIGUÉ EL FORMATGE A TERRA. LA GUINEU SE'L MENJÀ.

-HO ENTENS? M'HE MENJAT EL FORMATGE NO GRÀCIES A TU, SINÓ A LA MEUA ASTÚCIA. cOM ET POTS CREURE QUE JO ET DIGUERA DE VERES AIXÒ?"AIXÍ PASSA A AQUELLS QUI ES JACTEN I ES PREEN, A QUI PLAU OIR LLOANCES, CAR A FI ESDEVENEN EN ESTAT DE SER SEMPRE MENYSPREATS".

**Terç del crestià. F.Eiximenis 1384**

El corb, posat sobre la branca d'un arbre, tenia un formatge al bec. La rabosa, guiada per l'olor, li digué poc més o menys:

- Que bonic sou! Si el vostre cant corresponguera al vostre plomall, seríeu el fènix dels qui viuen en aquest bosc”.
- En escoltar aquestes paraules, el corb quedà molt satisfet i volgué mostrar la seua preciosa veu. Obri el llarg bec, deixa caure la penyora. La rabosa se n'apoderà i digué:
- Estimat senyor, aprenga que total adulator viu a expenses d'aquell que l'escolta: aquesta lliçó bé val un formatge, sens dubte”.
- El corb, humiliat i confús, jurà, encara que una mica tard, que mai més el tornarien a enganyar.

***Faules, La Fontaine. S. XVII***



COMPARANÇA ENTRE LES DUES FAULES	F.EIXIMENIS	LA FONTAINE
Lloances que fa la rabosa		
Narrador (persona gramatical)		
Moralitat explícita		
Moralitat expressada pel narrador		